

970121-2

Když přihlídneme ke kořenům slova organizace, tj. zejména k řeckému slovu ORGANON, které znamenalo „nástroj“, „instrument“, pak se nenecháme zmýlit tím, že se pro živé bytosti běžně užívá termínu „organismus“. Je to zvyk, který je v rozporu s tím, co napovídá jazyk sám: organizace je aranžování věcí (prvků, členů) zvenčí, tedy takříkajíc způsobem řemeslnickým. Organismus je tedy něco, co vzniká organizováním, pořádáním zvenčí, tj. nějakým činitelem (faktorem), který zůstává vně samotného organismu. Naproti tomu struktura se zdá být v souvislosti s důrazem na vnějšek nebo vnitřek spíše neutrální – připouští obojí – ovšem pokud toho slova užíváme s vědomým záměrem. Jinak v důsledku obecného tlaku evropské tradice k zpředmětňování přichází obvykle respekt k tomu, že mohou „existovat“ také „niterné“ struktury, zkrátka.

(Praha, 970121-2.)